

Vergaderjaar 1991-1992

22 080 (R 1406)

Goedkeuring van het op 20 december 1988 te Wenen tot stand gekomen Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, met bijlage (Trb. 1989, 97)

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 22 april 1992

Wij hebben de eer het eindverslag van de vaste Commissie voor Justitie als volgt te beantwoorden.

Anders dan de leden van de CDA-fractie veronderstellen hebben Colombia en Venezuela het Verdrag wel degelijk ondertekend, en wel ter gelegenheid van de openstelling voor ondertekening op 20 december 1988. Daaruit spreekt het voornemen van deze landen om bij het Verdrag Partij te worden. Dat dit tot dusverre nog niet is geschied zal samenhangen met de procedures die naar intern recht nog moeten worden doorlopen voordat de akte van bekrachtiging kan worden neergelegd.

Wij hebben goede nota genomen van de wens van de leden van de CDA-fractie, dat de procedures voor de goedkeuring van het onderhavige Verdrag en van het Verdrag inzake Psychotrope Stoffen 1971, opgenomen in wetsvoorstel 22 115, zoveel mogelijk gelijk dienen op te lopen. Wij delen die wens. Omdat de primaire verantwoordelijkheid voor de voorbereiding van de parlementaire stukken voor het onderhavige Verdrag bij de eerste ondergetekende, en voor het Verdrag van 1971 bij de Staatssecretaris van WVC ligt, is het niet goed mogelijk de aanbidding van stukken aan het Parlement gelijktijdig te laten plaats vinden. Wij gaan er echter van uit, dat elke van beide Kamers der Staten-Generaal de mondelinge behandeling van de wetsvoorstellen tot goedkeuring en uitvoering van deze Verdragen gezamenlijk zal laten plaatsvinden. Bovendien kan men ervan verzekerd zijn, dat de akte van bekrachtiging van het Verdrag van 1988 niet eerder zal worden gedeponeerd dan de akte van toetreding tot het Verdrag van 1971.

De opmerkingen in het Verslag van de Koninkrijksdelegatie over het functioneren van de EG-delegatie tijdens de diplomatieke Conferentie hebben uitsluitend betrekking op die Conferentie. Algemene conclusies mogen daaraan niet worden verbonden.

In artikel 6, vierde lid, van het Verdrag van Straatsburg wordt Verdragspartijen de gelegenheid geboden te verklaren dat de strafbaarstelling van witwassen van uit criminaliteit verkregen vermogens slechts van toepassing is op bepaalde (categorieën van) basisdelicten. Dit biedt derhalve de mogelijkheid te verklaren dat alleen de verplichting tot het

strafbaarstellen van witwassen van criminele vermogenswinsten wordt aanvaard, wanneer deze uit drugscriminaliteit afkomstig zijn. Voor Verdragspartijen die een dergelijke verklaring zouden afleggen gaat het Verdrag van Straatsburg derhalve in dit opzicht dan niet verder dan het Verdrag van Wenen. De in artikel 6, vierde lid, van het Verdrag van Straatsburg neergelegde bevoegdheid is gegeven met de bedoeling het zoveel mogelijk landen mogelijk te maken op zo kort mogelijke termijn bij dat Verdrag Partij te worden. Uiteraard gaat van dat Verdrag wel de aansporing uit om witwashedelicten op een zo breed mogelijk scala van basisdelicten betrekking te laten hebben. Men kan bij bekrachtiging afgelegde verklaringen dan ook naderhand inperken of zelfs geheel intrekken.

Overigens moet gezegd worden, dat van de door de leden van de CDA-fractie genoemde landen sommige hun strafbaarstelling van witwasgedragingen al tot (bepaalde) andere basisdelicten hebben uitgebreid. Dat geldt in het bijzonder de VS, maar ook het VK.

Wij hebben met belangstelling van de beschouwingen van de leden van de PvdA-fractie kennis genomen.

De inspanningen de overheid, in het bijzonder de douane en de ECD, zijn er op gericht handhaving van de EG-verordening zoveel mogelijk te verzekeren. De In- en uitvoerregeling verschaft daartoe de nodige controle-, opsporing- en strafvervolgingsbevoegdheden.

Met behulp van een stelsel van uitvoervergunningen voor soorten chemicaliën waarvoor het risico van misbruik het grootst is, wordt geprobeerd de eindbestemming van de goederen van Tabel I (die overigens in ons land niet worden geproduceerd) te verifiëren. Voor Peru en Colombia geldt dit ook voor de stoffen van Tabel II. Met landen als Colombia en Peru zijn hiertoe rechtstreekse betrekkingen aangeknoopt. Niettegenstaande het feit, dat de indruk bestaat, dat ook het bona fide-bedrijfsleven constructief medewerking verleent aan het handhaven van de regeling, is het bieden van absolute garanties tegen misbruik niet mogelijk. Fysieke controles bij uitvoer kunnen niet anders dan bij wijze van steekproef worden uitgevoerd.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Wegge